

Урош Петровић

Бајке

Четвртих седам

Илустровао Александар Золотић

■ Laguna ■

Copyright © 2025 Урош Петровић

Copyright © 2025 овог издања ЛАГУНА

Байке

Четвертих сегом

Садржај

Бумеранг	9
Креветац који шапуће	27
Мигавац	45
Уточиште ветрова	63
Госпа од језера	81
Бели лабуд	99
Филип и чудесни минерал	117

Бумерані

Штан је живео на пространом имању на ободу острва великог као континент. Као једино дете фармера, имао је приличан број обавеза у домаћинству, али и много слободног времена између њих.

Дечак је често одлазио у истраживање околине, сваки дан све даље од куће. Већ се био навикао на сусрете са кенгурима, коалама, крдима давно одбеглих камила, чак и са живописним гуштерима и шкорпијама.

Једном, када је одлутао много даље него претходног дана, малиша наиђе на застрашујућу сцену – стари Абориџин, сасвим беле косе и браде и тамног тела начичканог белим ритуалним шарама, седео је на прашњавој жутој земљи. Испред њега се налазио бумеранг заривен у тло, у кога је старац био загледан пре него што је подигао поглед ка придошлици.

Савладавши нелагоду, дечак му је колебљиво пришао. У старчевим замагљеним али благим очима није се читавало изненађење. Био је то поглед какав се упућује познанику или макар некоме кога очекујете.

Старац ћутке извади бумеранг из земље и пружи га дечаку. Била је то вешто издељана дрвена направа од углачаног тамног дрвета са седам белих шара у облику крилатих бића, налик на дечје

цртеже анђела. Итан несигурно прихвати дар и благо се поклони у знак захвалности. Тада старац подиже изборане шаке ка њему и значајно му показа седам подигнутих прстију. Потом му, одмахујући мршавом руком, даде знак да оде.

Суочавајући се са мноштвом измешаних осећања у себи, дечак га је беспоговорно послушао. Окренуо се и хитрим кораком почео да се удаљава. Осврнуо се само једном, када је већ био предалеко да би видео незнаног дародавца.

Итан је тада добар део пута до куће претрчао.

Када се увече породица окупила, дечак им је испричао свој доживљај.

„Ти људи се понекад издвоје да оду на онај свет сами, опраштајући се са својим божанствима. Ти си у том тренутку наишао и очигледно је пожелео да ти поклони своје оружје“, рече му отац благо.

„Учинило ми се као да је знао да ћу доћи. И зашто ми је показао број седам?“, изусте Итан несигурно.

„Можда због тих седам цртежа. Сине, питање је и у каквом стању му је био ум када си га затекао. Јеси ли покушао да га бациш?“, упита га.

„Нисам. Бојим се да се не поломи“, рече.

„Погледај како изгледа! Мислим да је бацан хиљадама пута и видиш да је остао цео. То тамно дрво ми изгледа прилично издржљиво. Мислим да ти га је дао да га употребиш“, рече му отац и врати му древно дрвено оружје.

Сутрадан, када је дечак опет остао сам, он пође у поље и понесе тајанствени бумеранг. Дубоко уздахну и хитну га свом снагом у даљину. Изненади га прво звук – зачуо се снажан испрекидан фијук. Потом га пренерази неочекивана дужина лета – направа је летела све док је није изгубио из видокруга. Потрчао је у правцу у којем је бумеранг одлетео и почео да га тражи, завирујући у

